

Forfatter: Udrag fra Sphinxen

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 64.

Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366688560.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Arnold lod den Gamle sidde, og eftertænkte denne Nats besynderlige Hændelser. Han bemærkede nu først et stort Speil, som hang paa Vægen, skraas over for hans Seng, og han begyndte at troe, det Syn, han havde seet om Natten, kun var hans eget Billede i Speilet; thi nu saae han, at han virkelig baade var bleg og blodig, og havde nok stødt sin Pande i Mørket mod Sengestolpen. Han tog sine Papirer i Haanden, og saae nu Alt det skrevet med sin egen Haand, som han siden igaar havde drømt eller tænkt, eller virkelig troet at fornemme. Nu 65 vel - tænkte han - saadan maa det altsaa være, naar man er Digter; mit Eventyr gaaer rask fra Haanden, og naar det kun ikke gjør mig reent gal, inden det faaer Ende, saa vil jeg med alt dette prise mig ret lykkelig. - »Hør nu Gamle - sagde han til Fangefogden, og løste hans Hænder, efter at han først havde undersøgt, om han ingen flere Vaaben havde hos sig - nu er jeg Fangefoged her, og du er Statsfange, forstaaer du ikke nok det?«